Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1290/2005

av den 21 juni 2005

om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken

(EUT L 209, 11.8.2005, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006	L 58	42	28.2.2006
►M2	Rådets förordning (EG) nr 378/2007 av den 27 mars 2007	L 95	1	5.4.2007
►M3	Rådets förordning (EG) nr 1437/2007 av den 26 november 2007	L 322	1	7.12.2007
►M4	Rådets förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008	L 148	1	6.6.2008
►M5	Rådets förordning (EG) nr 13/2009 av den 18 december 2008	L 5	1	9.1.2009
►M6	Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009	L 30	16	31.1.2009
►M7	Rådets förordning (EG) nr 473/2009 av den 25 maj 2009	L 144	3	9.6.2009
►M8	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 121/2012 av den 15 februari 2012	L 44	1	16.2.2012

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1290/2005

av den 21 juni 2005

om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37.2 tredje stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Den gemensamma jordbrukspolitiken omfattar en uppsättning åtgärder, även åtgärder för landsbygdsutveckling. Finansieringen av dessa åtgärder bör säkerställas för att bidra till att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppnås. Eftersom dessa åtgärder har vissa gemensamma inslag men dock skiljer sig åt i flera avseenden, bör bestämmelserna för finansiering av dem inrymmas i ett regelverk som gör det möjligt att i vid behov tillämpa olika förfaranden. För att ta hänsyn till dessa skillnader bör det inrättas två europeiska jordbruksfonder, där den ena, Europeiska garantifonden för jordbruket (nedan kallad ”EGFJ”), finansierar marknadsåtgärder och andra åtgärder och den andra, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (nedan kallad ”EJFLU”), är avsedd att finansiera program för landsbygdsutveckling.

(2) Utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken inbegripet utgifterna för landsbygdsutveckling bör finansieras i gemenskapens budget via de två nämnda fonderna antingen centralt eller genom delad förvaltning av gemenskapen tillsammans med medlemsstaterna enligt artikel 53 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([2]). En uttömmande förteckning bör upprättas över de åtgärder som får finansieras från dessa fonder.

(3) Om kommissionen när räkenskaperna avslutas inte har tillräckliga garantier för att den nationella kontrollen är adekvat och öppen och att de utbetalande organen kontrollerar att de utgiftsdeklarationer som de godkänner är lagliga och tillåtna, kan den inte inom rimlig tid fatta beslut om vilket totalt utgiftsbelopp som de europeiska jordbruksfonderna skall svara för. Föreskrifter bör därför utfärdas för hur medlemsstaternas godkännande av utbetalande organ skall gå till, för förfaranden som medlemsstaterna skall införa för att göra det möjligt att få de försäkringarsom behövs och attesteringar av förvaltnings- och kontrollsystemen samt attesteringen av årsräkenskaperna från oberoende organ.

([1]) Yttrandet avgivet den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

▼B

(4) För att säkerställa konsekvens i normerna för godkännande i medlemsstaterna bör kommissionen ge ledning om vilka kriterier som skall tillämpas. För att säkerställa öppenhet och insyn i de nationella kontrollerna, särskilt när det gäller godkännande, giltigförklaring och utbetalning, bör dessutom, i förekommande fall, antalet myndigheter och organ som tilldelas sådana befogenheter begränsas med hänsyn tagen till varje medlemsstats konstitutionella bestämmelser.

(5) Om en medlemsstat godkänner mer än ett utbetalande organ, är det viktigt att den utser ett enda samordningsorgan med uppgift att säkerställa konsekvens i medelsförvaltningen, att upprätta förbindelse mellan kommissionen och de olika godkända utbetalande organen och att se till att den information som kommissionen begär om de olika utbetalande organens verksamhet skyndsamt överlämnas.

(6) För att säkerställa ett harmoniskt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna vid finansieringen av utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken, i synnerhet för att göra det möjligt för kommissionen att nära följa medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och avsluta räkenskaperna för de utbetalande organen, är det nödvändigt att medlemsstaterna lämnar vissa uppgifter till kommissionen eller att de bevarar dessa uppgifter till kommissionens förfogande. För det syftet bör informationsteknik användas i så stor utsträckning som möjligt.

(7) För att få fram de uppgifter som skall överföras till kommissionen och för att kommissionen skall ha full och omedelbar tillgång till uppgifter om utgifterna, både i handlingar i pappersform och i elektronisk form, bör det fastställas villkor för dataöverföringen, överföringssättet och de tidsfrister som skall gälla.

(8) Finansieringen av de åtgärder och insatser som krävs inom den gemensamma jordbrukspolitiken sker delvis genom delad förvaltning tillsammans med medlemsstaterna. För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av gemenskapens medel bör kommissionen kontrollera hur de myndigheter i medlemsstaterna som fått uppdraget att göra utbetalningar förvaltar fonderna. Arten av de kontroller som skall genomföras av kommissionen bör fastställas, och man bör ange villkoren för att kommissionen skall kunna fullgöra sina åligganden i samband med genomförandet av budgeten och klargöra medlemsstaternas skyldighet att samarbeta.

(9) Det är bara de utbetalande organ som har godkänts av medlemsstaterna som kan erbjuda rimliga garantier för att de kontroller som behövs genomförs innan gemenskapsstöd beviljas till stödmottagarna. Därför bör det anges att endast de utgifter som de godkända utbetalande organen svarar för kan komma i fråga för ersättning från gemenskapsbudgeten.

▼B

(10) Det är viktigt att de anslag som behövs för att täcka de utgifter som de godkända utbetalande organen betalar för EGFJ: s räkning, av kommissionen ställs till medlemsstaternas förfogande i form av ersättning på grundval av en redovisning av de utgifter som dessa organ har haft. I avvaktan på ersättning månadsvis bör medlemsstaterna tillhandahålla nödvändiga resurser för att tillgodose de godkända utbetalande organens behov. Personalkostnader och administrativa kostnader som medlemsstaterna och stödmottagarna förorsakas när den gemensamma jordbrukspolitiken genomförs bör de själva bära.

(11) Det är viktigt att gemenskapsstödet betalas ut till stödmottagarna i tid, så att de kan göra effektivt bruk av det. Om medlemsstaterna inte iakttar de tidsfrister som fastställs i gemenskapslagstiftningen kan allvarliga problem uppstå för stödmottagarna, och det kan också äventyra årsplaneringen av gemenskapsbudgeten. Därför bör utgifter som har betalats sedan tidsfristen löpt ut uteslutas från gemenskapsfinansiering. För att iaktta proportionalitetsprincipen bör kommissionen dock kunna fastställa bestämmelser om undantag från denna generella regel.

(12) Det är nödvändigt att utfärda föreskrifter om ett administrativt förfarande som ger kommissionen möjlighet att besluta om en minskning eller ett tillfälligt inställande av månadsbetalningarna, om informationen från medlemsstaterna inte styrker att de tillämpliga gemenskapsbestämmelserna har följts och visar på ett klart missbruk av gemenskapens medel. I vissa väl definierade fall bör en minskning eller ett inställande vara möjligt även utan att detta förfarande tillgrips. I båda fallen bör kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten och klargöra att varje beslut om minskning eller inställande av månadsbetalningarna fattas utan att det föregriper senare beslut vid avslutandet av räkenskaperna.

(13) Inom ramen för budgetdisciplinen är det nödvändigt att ange ett årligt tak för de utgifter som finansieras genom EGFJ med hänsyn till de högsta belopp som fastställs för fonden enligt budgetplanen och till de belopp som kommissionen fastställer enligt artikel 10.2 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([1]) samt de belopp som fastställs i artiklarna 143d och 143e i den förordningen.

([1]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 118/2005 (EUT L 24, 27.1.2005, s. 15).

▼B

(14) Budgetdisciplinen kräver också att det årstak för utgifter som finansieras genom EGFJ iakttas under alla omständigheter, i alla stadier av budgetförfarandet och vid genomförandet av budgeten. Det nationella taket för direktstöd per medlemsstat, korrigerat enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003, bör därför anses vara finansieringstak för dessa direktstöd för medlemsstaten i fråga, och ersättningen för dessa utbetalningar bör inte överstiga det taket. Budgetdisciplinen kräver dessutom att all lagstiftning som kommissionen föreslår eller som beslutas av rådet eller kommissionen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och budgeten för EGFJ respekterar årstaket för utgifter som finansieras från den fonden. Kommissionen bör även få befogenhet att fastställa de anpassningar som avses i artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 om rådet inte fastställer dem före den 30 juni det kalenderår som anpassningarna gäller. På förslag av kommissionen får rådet, på grundval av nya uppgifter som kommit till dess kännedom, med kvalificerad majoritet senast den 1 december anpassa justeringsgraden för stöden.

(15) De åtgärder som vidtas för att fastställa det ekonomiska bidraget från EGFJ och från EJFLU när det gäller att beräkna finansieringstaken påverkar inte den behörighet som budgetmyndigheten har enligt fördraget. Dessa åtgärder bör följaktligen grundas på referensbelopp enligt det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet [1](nedan kallat ”det interinstitutionella avtalet”) och på budgetplanen i bilaga I till det avtalet.

(16) Budgetdisciplinen innebär också en fortgående granskning av budgetsituationen på medellång sikt. Det är därför viktigt att kommissionen, när den överlämnar det preliminära budgetförslaget ett givet år, lägger fram sina prognoser och analyser för Europaparlamentet och rådet och att den vid behov föreslår rådet lämpliga åtgärder. Dessutom bör kommissionen alltid helt och fullt utnyttja sina förvaltningsbefogenheter för att se till att årstaket iakttas och, om det visar sig nödvändigt, föreslå rådet lämpliga åtgärder för att rätta till budgetsituationen. Om det vid slutet av budgetåret visar sig att medlemsstaternas anspråk på ersättning skulle leda till att årstaket överskrids bör kommissionen kunna fatta beslut om åtgärder som säkerställer dels en preliminär fördelning av den disponibla budgeten till medlemsstaterna i proportion till deras anspråk på ersättning för oreglerade utbetalningar, dels respekt för det tak som fastställts för det berörda året. Betalningarna för det berörda året bör verkställas påföljande budgetår, och man bör slutgiltigt fastställa det sammanlagda beloppet för gemenskapens finansiering per medlemsstat samt ersättningar mellan medlemsstaterna för att respektera det fastställda beloppet.

[1] EGT C 172, 18.6.1999, s. 1. Det interinstitutionella avtalet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2003/429/EG (EUT L 147, 14.6.2003, s. 25).

▼B

(17) När budgeten genomförs bör kommissionen använda sig av ett månatligt varningssystem för kontroll av jordbruksutgifterna för att kunna reagera så snabbt som möjligt om det finns risk att årstaket överskrids, för att besluta om lämpliga åtgärder inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter och, om dessa åtgärder skulle visa sig vara otillräckliga, föreslå rådet att skyndsamt vidta andra åtgärder. För att detta system skall fungera tillfredsställande måste det göra det möjligt att jämföra de verkliga utgifterna med de uppskattningar som fastställts på grundval av utgifterna från de föregående åren. Kommissionen bör varje månad till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om hur de faktiska utgifterna utvecklas i förhållande till uppskattningarna fram till rapportdagen med en bedömning av det troliga genomförandet under resten av budgetåret.

(18) Med tanke på den tid som förflyter från utarbetande av budgetdokument till dess att kommissionen lägger fram dessa för rådet är det viktigt att de växelkurser som kommissionen använder för att upprätta dessa dokument korrekt återger senast tillgängliga information.

(19) Programmen för landsbygdsutveckling delfinansieras från gemenskapsbudgeten på grundval av åtaganden med årliga delar. För att medlemsstaterna skall kunna få tillgång till de avsedda gemenskapsmedlen redan när de börjar genomföra sina program för landsbygdsutveckling är det nödvändigt att dessa görs tillgängliga i medlemsstaterna. Det är följaktligen nödvändigt att införa en förhandsfinansiering, med begränsningar av beloppen, för att säkra ett regelbundet flöde av medel som gör det möjligt att på lämpligt sätt göra utbetalningar till stödmottagarna.

(20) Bortsett från förhandsfinansieringen bör man göra skillnad mellan olika typer av utbetalningar, mellanliggande utbetalningar och slutbetalningar från kommissionen till de godkända utbetalande organen och fastställa närmare bestämmelser för dessa transaktioner.

(21) För att skydda gemenskapens ekonomiska intressen bör kommissionen ha befogenhet att avbryta eller minska mellanliggande utbetalningar om utgifter som strider mot bestämmelserna upptäcks. Ett förfarande som gör det möjligt för medlemsstaterna att motivera sina utbetalningar bör införas.

(22) Bestämmelsen om automatiskt återtagande av medel bör bidra till att genomförandet av programmen påskyndas och till en sund ekonomisk förvaltning.

(23) För att upprätta den finansiella förbindelsen mellan de godkända utbetalande organen och gemenskapsbudgeten bör kommissionen årligen avsluta dessa organs räkenskaper. Beslutet om avslutande av de berörda räkenskaperna bör omfatta kontroll av att de är fullständiga, exakta och sanningsenliga, men inte huruvida utgifterna överensstämmer med gemenskapslagstiftningen.

▼B

(24) Det är viktigt att kommissionen, som enligt artikel 211 i fördraget har ansvar för lagstiftningens tillämpning, avgör huruvida de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med gemenskapslagstiftningen. Det är viktigt att medlemsstaterna får motivera sina beslut om utbetalningar och att de har möjlighet till förlikning vid oenighet mellan dem och kommissionen. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar bör det fastställas en längsta tidsfrist inom vilken kommissionen kan avgöra om bristande efterlevnad skall medföra ekonomiska följder.

(25) För att skydda gemenskapsbudgetens ekonomiska intressen bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att verksamhet som finansieras av fonden verkligen äger rum och utförs korrekt. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna förebygger och effektivt beivrar eventuella oegentligheter som stödmottagare gör sig skyldiga till.

(26) Vid återkrav av medel som har utbetalats av EGFJ bör de återvunna beloppen återbetalas till fonden om det rör sig om utgifter som inte är förenliga med gemenskapslagstiftningen eller för vilka det inte finns några rättigheter. Det bör finnas föreskrifter om ekonomiskt ansvar när oegentligheter har begåtts och totalbeloppet inte har drivits in. Därför bör det inrättas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att skydda gemenskapsbudgeten genom att besluta att belasta den berörda medlemsstaten med en del av de belopp som har förlorats på grund av oegentligheter och som inte har kunnat drivas in inom en rimlig tidsfrist. I vissa fall av underlåtelse från medlemsstatens sida bör det vara berättigat att belasta den aktuella medlemsstaten med hela beloppet. Med förbehåll för iakttagande av medlemsstaternas skyldigheter enligt deras interna förfararanden bör den ekonomiska bördan dock fördelas rättvist mellan gemenskapen och medlemsstaten.

(27) Indrivningsförfaranden som medlemsstaterna inlett kan ha som följd att försena indrivningen flera år utan garanti för att de över huvud taget kommer att ge något resultat. De kostnader som dessa förfaranden medför kan också vara oproportionerliga i förhållande till de belopp som indrivs eller kan indrivas. Det bör följaktligen i vissa fall vara möjligt att tillåta medlemsstaterna att avbryta indrivningsförfarandena.

(28) När det gäller EJFLU bör de belopp som återkrävs eller dras in till följd av oegentligheter även fortsättningsvis stå till förfogande för program för landsbygdsutveckling som har godkänts för den berörda medlemsstaten eftersom de har tilldelats den medlemsstaten. För att skydda gemenskapsbudgetens ekonomiska intressen bör lämpliga bestämmelser införas för de fall där en medlemsstat som upptäckt oegentligheter inte vidtar nödvändiga åtgärder.

▼B

(29) För att medlen skall kunna återanvändas inom ramen för EGFJ respektive EJFLU bör det fastställas regler för användningen av de belopp som återkrävts av medlemsstaterna i samband med kontroll av överensstämmelse och förfaranden med anknytning till konstaterade oegentligheter och försummelser, liksom för tilläggsavgifter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

(30) För att kommissionen skall kunna fullgöra sina skyldigheter att kontrollera att det i medlemsstaterna finns väl fungerande system för förvaltning och kontroll av gemenskapens utgifter, och utan att det påverkar medlemsstaternas kontroller, bör kontroller även kunna genomföras av personer som bemyndigats av kommissionen som skall ha möjlighet att begära assistans från medlemsstaterna.

(31) Det är nödvändigt att i största möjliga utsträckning använda informationsteknik för att ta fram den information som skall sändas till kommissionen. När kontroller utförs bör kommissionen omedelbart ha full tillgång till de uppgifter som rör utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form.

(32) Det bör fastställas ett datum för de sista betalningarna avseende de program för landsbygdsutveckling som godkänts för perioden 2000 — 2006 och finansieras från garantisektionen av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (nedan kallad ”EUGFJ”). För att medlemsstaterna skall kunna få ersättning för utbetalningar som har gjorts efter detta datum bör det föreskrivas särskilda övergångsåtgärder. Dessa åtgärder bör även inbegripa bestämmelser om återkrav av förskott som kommissionen har betalat ut på grundval av artikel 5.1 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]) och medel som har använts för frivillig modulering enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ([2]).

(33) Det bör fastställas en tidpunkt från och med vilken kommissionen får återta åtagandebelopp som inte betalats ut inom ramen för de program för landsbygdsutveckling som finansieras från garantisektionen av EUGFJ om de dokument som behövs för att avsluta verksamheten inte har kommit in till kommissionen vid denna tidpunkt. Det bör fastställas vilka dokument som behövs för att kommissionen skall kunna fastställa om åtgärderna har avslutats.

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.
([2]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 113.

▼B

(34) Kommissionen ansvarar för fondernas administration, och ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen bör utvecklas i en kommitté för jordbruksfonderna.

(35) Gemenskapsfinansieringens omfattning gör det nödvändigt att regelbundet informera Europaparlamentet och rådet genom ekonomiska rapporter.

(36) Eftersom personuppgifter eller affärshemligheter kan komma att förmedlas i samband med nationella kontroller och kontroller av överensstämmelse bör medlemsstaterna och kommissionen garantera att den information som tas emot i detta sammanhang förblir konfidentiell.

(37) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av gemenskapsbudgeten med uppfyllande av rättviseprincipen både på medlemsstatsnivå och för den enskilde jordbrukaren, bör regler för bruket av euron fastställas.

(38) Följande förordningar bör upphävas: rådets förordning nr 25 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]), rådets förordning (EG) nr 723/97 av den 22 april 1997 om genomförande av medlemsstaternas åtgärdsprogram på området för kontroll av utgifterna för EUGFJ: s garantisektion ([2]) och förordning (EG) nr 1258/1999. Även vissa artiklar i rådets förordning (EEG) nr 595/91 av den 4 mars 1991 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett informationssystem på detta område ([3]) bör upphävas, eftersom den här förordningen innehåller motsvarande bestämmelser.

(39) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([4]), och bland dessa bör man särskilja åtgärder enligt förvaltningskommittéförfarandet och förfarandet med rådgivande kommittéer, varvid förfarandet med rådgivande kommittéer i vissa fall är det effektivaste och därmed lämpligaste.

(40) Att ersätta bestämmelserna i de upphävda förordningarna med dem som föreskrivs i denna förordning kan komma att medföra vissa specifika praktiska problem, som inte behandlas i denna förordning, särskilt när det gäller övergången till den nya ordningen. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen få vidta nödvändiga och väl motiverade åtgärder. Dessa åtgärder bör kunna innebära undantag från denna förordning, men endast i nödvändig omfattning och för en begränsad tid.

([1]) EGT 30, 20.4.1962, s. 991. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 728/70 (EGT L 94, 28.4.1970, s. 9).
([2]) EGT L 108, 25.4.1997, s. 6. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2136/2001 (EGT L 288, 1.11.2001, s. 1).
([3]) EGT L 67, 14.3.1991, s. 11.
([4]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(41) Eftersom programperioden för program för landsbygdsutveckling som finansieras på grundval av denna förordning börjar den 1 januari 2007 bör denna förordning börja gälla detta datum. Det är emellertid viktigt att vissa bestämmelser börjar gälla tidigare.

(42) Revisionsrätten har avgivit ett yttrande ([1]).

(43) Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har avgivit ett yttrande ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs de villkor och särskilda regler som skall gälla för finansiering av utgifter för den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet utgifter för landsbygdsutveckling.

Artikel 2

Fonder för finansiering av jordbruksutgifter

1. För att uppnå de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som definieras i fördraget och säkerställa finansieringen av de olika åtgärderna i denna, inbegripet finansiering av landsbygdsutveckling, inrättas härmed

a) Europeiska garantifonden för jordbruket, nedan kallad ”EGFJ”,

b) Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, nedan kallad ”EJFLU”,

2. EGFJ och EJFLU skall ingå i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 3

Utgifter från EGFJ

1. EGFJ skall, genom delad förvaltning av gemenskapen tillsammans med medlemsstaterna, finansiera följande utgifter som betalas i enlighet med gemenskapsrätten:

a) Exportbidrag för export av jordbruksprodukter till tredjeländer.

b) Interventioner i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna.

c) Direktstöd till jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

([1]) EUT C 121, 20.5.2005, s. 1.
([2]) Yttrandet avgivet den 9 februari 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).

▼B

d) Gemenskapens ekonomiska bidrag till sådana informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på gemenskapens inre marknad och i tredjeländer som genomförs av medlemsstaterna på grundval av andra program än de som avses i artikel 4 och som har valts ut av kommissionen.

▼M1

e) Omstruktureringsstöd, stöd till diversifiering, kompletterande stöd till diversifiering och övergångsstöd enligt artiklarna 3, 6, 7, 8 och 9 i förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen ([1]).

▼M5

f) Gemenskapens bidrag till finansieringen av det program för frukt i skolan som avses i artikel 103ga.1 i rådets förordning (EG) nr 1234/-2007 ([2]);

▼M8

g) Ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen i enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1234/2007.

▼B

2. EGFJ skall genom central förvaltning finansiera följande utgifter som betalas i enlighet med gemenskapsrätten:

a) Gemenskapens ekonomiska bidrag till särskilda veterinära åtgärder, kontrollåtgärder på veterinärområdet, livsmedelsområdet och foderområdet, till program för bekämpning och övervakning av djursjukdomar (veterinära åtgärder) samt till växtskyddsåtgärder.

b) Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som företas antingen direkt av kommissionen eller genom förmedling av internationella organ.

c) Åtgärder beslutade i enlighet med gemenskapslagstiftningen avsedda att säkerställa bevarande, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser i jordbruket.

d) Upprättande och underhåll av informationstekniska redovisningssystem för jordbruket.

e) System för jordbruksundersökningar, inbegripet undersökningar av jordbruksföretagens struktur.

f) Utgifter som rör fiskerimarknaderna.

▼M3

3. I de fall där det inom ramen för en gemensam organisation av marknaden inte fastställs något belopp per enhet vid en intervention ska EGFJ finansiera den aktuella åtgärden på grundval av schablonbelopp som är enhetliga inom hela gemenskapen, särskilt när det gäller medel som härrör från medlemsstaterna och som används för uppköp av produkter, materiella transaktioner i samband med lagring och, i förekommande fall, bearbetning av interventionsprodukter.

Kostnaderna ska beräknas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 41.3.

([1]) EUT L 58, 28.2.2006, s. 42.
([2]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

▼B

Artikel 4

Utgifter från EJFLU

EJFLU skall genom delad förvaltning av gemenskapen tillsammans med medlemsstaterna finansiera gemenskapens ekonomiska bidrag till program för landsbygdsutveckling som genomförs enligt gemenskapslagstiftningen om stöd för landsbygdsutveckling från EJFLU.

Artikel 5

Annan finansiering inbegripet tekniskt stöd

EGFJ och EJFLU får var för sig på kommissionens initiativ eller för dess räkning genom central förvaltning finansiera förberedande verksamhet, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som behövs för att genomföra den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet landsbygdsutveckling. Verksamheten skall bl.a. omfatta följande:

a) De insatser som behövs för analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken samt sådana insatser som avser upprättande av kontrollsystem och tekniskt och administrativt stöd.

b) De insatser som behövs för att bibehålla och utveckla metoder och tekniska hjälpmedel för information, sammankoppling, övervakning och kontroll av förvaltningen av de medel som används för att finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken.

c) Information på initiativ av kommissionen om den gemensamma jordbrukspolitiken.

d) Studier över den gemensamma jordbrukspolitiken och utvärdering av åtgärder finansierade av EGFJ och EJFLU, inbegripet förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte om de metoder som används inom området.

e) I förekommande fall genomförandeorgan som inrättas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram ([1]) och har uppgifter i den gemensamma jordbrukspolitiken.

f) Verksamhet inriktad på spridning, medvetandegörande, främjande av samarbete och på erfarenhetsutbyte inom gemenskapen, som genomförs inom ramen för landsbygdsutveckling, inbegripet inrättande av nätverk mellan de berörda aktörerna.

Artikel 6

Godkännande och återkallande av godkännande för utbetalande organ och samordningsorgan

1. Utbetalande organ skall vara medlemsstaternas myndigheter eller organ som i fråga om de betalningar som dessa utför samt förmedling och bevarande av information ger tillräckliga garantier för att

([1]) EGT L 11, 16.1.2003, s. 1.

▼B

a) ansökningarnas stödberättigande och, inom ramen för landsbygdsutvecklingen, förfarandet för tilldelning av stöd samt överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna kontrolleras innan utanordning sker,

b) de gjorda betalningarna redovisas exakt och fullständigt i räkenskaperna,

c) de kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen genomförs,

d) nödvändiga handlingar lämnas in inom den tid och i den form som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna,

e) handlingarna hålls tillgängliga och bevaras på ett sådant sätt att deras fullständighet, giltighet och läsbarhet garanteras över tiden, även när det gäller handlingar i elektronisk form enligt gemenskapsreglerna.

Med undantag för utbetalning av gemenskapens stöd får genomförandet av dessa uppgifter delegeras.

2. Medlemsstaterna skall som utbetalande organ godkänna myndigheter eller organ som uppfyller villkoren i punkt 1.

Varje medlemsstat skall, med beaktande av landets konstitutionella bestämmelser och institutionella struktur, begränsa antalet godkända utbetalande organ till minsta möjliga antal för att de utgifter som avses i artikel 3.1 och artikel 4 skall kunna betalas under tillfredsställande förvaltnings- och redovisningsförhållanden.

3. Om mer än ett utbetalande organ utses skall medlemsstaten meddela kommissionen vilken myndighet eller vilket organ som har följande uppgifter:

a) Samla in den information som skall ställas till kommissionens förfogande och överföra denna information till kommissionen.

b) Främja en enhetlig tillämpning av gemenskapens regler.

Den myndigheten eller det organet, nedan kallat ”samordningsorganet”, skall av medlemsstaterna ges ett särskilt godkännande med avseende på behandlingen av den finansiella information som omfattas av led a.

4. Om ett eller flera av de villkor som föreskrivs i punkt 1 inte eller inte längre uppfylls av ett godkänt utbetalande organ, skall medlemsstaten återkalla godkännandet, såvida inte det utbetalande organet genomför nödvändiga anpassningar inom en tid som bestäms med hänsyn till hur allvarligt problemet är.

Artikel 7

Attesterande organ

Det attesterande organet skall vara en offentligrättslig eller privat enhet som utses av medlemsstaten för att attestera det godkända utbetalande organets räkenskaper med avseende på deras sanningsenlighet, fullständighet och exakthet, med beaktande av det system för förvaltning och kontroll som inrättats.

▼B

Artikel 8

Informationsöverföring och tillgång till handlingar

1. Utöver de åtgärder som anges i de sektoriella förordningarna skall medlemsstaterna till kommissionen lämna in följande information, handlingar och deklarationer:

a) I fråga om godkända utbetalande organ och godkända samordningsorgan

i) godkännandehandlingen,

ii) deras funktion (godkänt utbetalande organ eller samordningsorgan),

iii) i förekommande fall när godkännandet återkallats.

b) I fråga om attesterande organ

i) uppgifter för identifiering,

ii) deras adressuppgifter.

c) I fråga om insatser i samband med åtgärder som finansieras via EGFJ och EJFLU

i) utgiftsdeklarationer, som även gäller som begäran om utbetalning, underskrivna av det godkända utbetalande organet eller det godkända samordningsorganet, tillsammans med de upplysningar som behövs,

ii) för EGFJ uppskattningar av finansieringsbehoven och för EJFLU en uppdatering av de förväntade utgiftsdeklarationerna för det innevarande och det påföljande budgetåret,

iii) årsräkenskaperna för de godkända utbetalande organen, kompletterade med en försäkran undertecknad av den ansvarige vid det godkända utbetalande organet tillsammans med den information som behövs för att avsluta räkenskaperna samt en attesteringsrapport upprättad av det attesterande organ som avses i artikel 7.

För EJFLU: s del skall årsräkenskaperna för de godkända utbetalande organen inges för varje program.

2. De godkända utbetalande organen skall bevara verifikationerna för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de administrativa och fysiska kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen och ställa dessa handlingar och uppgifter till kommissionens förfogande.

Om handlingarna förvaras hos en myndighet som handlar i ett utbetalande organs ställe och som har till uppgift att utanordna medlen, skall denna till det godkända utbetalande organet lämna rapporter om antalet genomförda kontroller, dessas innehåll och de åtgärder som har vidtagits mot bakgrund av resultaten.

▼B

Artikel 9

Skydd för gemenskapens ekonomiska intressen och garantier i fråga om förvaltningen av gemenskapens medel

1. Medlemsstaterna

a) skall inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken anta de lagar och andra författningar och vidta alla andra åtgärder som behövs för att säkerställa ett effektivt skydd för gemenskapens ekonomiska intressen och särskilt

i) försäkra sig om att de insatser som finansieras genom EGFJ och EJFLU verkligen bedrivs och genomförs korrekt,

ii) förhindra och ingripa mot oegentligheter,

iii) driva in belopp som förlorats till följd av oegentligheter eller försummelser.

b) skall upprätta ett effektivt system för förvaltning och kontroll som inbegriper attestering av räkenskaperna och en försäkran grundad på underskrift av den ansvarige vid det godkända utbetalande organet.

2. Kommissionen skall se till att medlemsstaterna kontrollerar att de utgifter som avses i artikel 3.1 och artikel 4 är lagliga och korrekta och att principen om sund ekonomisk förvaltning följs och skall i det syftet utföra följande åtgärder och kontroller:

a) Den skall kontrollera att systemen för förvaltning och kontroll i medlemsstaterna fungerar väl.

b) Den skall minska eller tillfälligt ställa in mellanliggande betalningar, helt eller delvis, och tillämpa erforderliga finansiella korrigeringar, särskilt vid brister i förvaltnings- och kontrollsystemen.

c) Den skall försäkra sig om att förhandsfinansiering återbetalas och skall i förekommande fall dra tillbaka gjorda åtaganden.

3. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de åtgärder som vidtas med anledning av punkt 1 och, i fråga om program för landsbygdsutveckling, om de åtgärder som vidtas för förvaltning och kontroll, enligt gemenskapslagstiftningen om stöd för landsbygdsutveckling från EJFLU, för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen.

Artikel 10

Ersättning för utbetalningar som görs av utbetalande organ

De utgifter som avses i artikel 3.1 och artikel 4 får finansieras av gemenskapsmedel endast om de har betalats av ett godkänt utbetalande organ som har utsetts av en medlemsstat.

▼B

Artikel 11

Oavkortat stöd till stödmottagare

Om inte andra föreskrifter ges i gemenskapslagstiftningen, skall de betalningar som gäller finansiering enligt denna förordning eller medel för offentlig delfinansiering inom program för landsbygdsutveckling oavkortat gå till stödmottagarna.

AVDELNING II

EGFJ

KAPITEL 1

Finansiering från gemenskapen

Artikel 12

Budgettak

▼M7

1. Årstaket för EGFJ: s utgifter ska utgöras av de maximibelopp som fastställs i den fleråriga budgetplan som ingår i det interinstitutionella avtalet, minskade med de belopp som avses i punkt 2, och

a) minskade med det belopp som lagts till för stöd för landsbygdsutveckling genom rådets beslut 2009/434/EG av den 25 maj 2009 om ändring av beslut 2006/493/EG om fastställande av beloppet för gemenskapsstödet till landsbygdsutveckling för perioden 1 januari 2007–31 december 2013, fördelningen per år och det lägsta belopp som ska koncentreras till regioner som kan komma i fråga för stöd inom ramen för konvergensmålet ([1]) och som inte omfattas av den marginal under rubrik 2 i budgetplanen i det interinstitutionella avtalet som ligger utanför undertaket för EGFJ:s utgifter

b) minskade med alla tänkbara sänkningar av taket i rubrik 2 när det gäller finansiering av projekt på energiområdet som kan fastställas i enlighet med det förfarande som anges i Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande om finansieringen av projekt på områdena energi och bredbandsnät samt GJP-hälsokontrollen inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplan för Europa ([2]).

▼M6

2. Kommissionen ska fastställa de belopp som med tillämpning av artiklarna 9, 10.4, 134, 135 och 136 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([3]), artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 378/2007 av den 27 mars 2007 om fastställande av bestämmelser för frivillig modulering av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([4]) och artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ([5]) ska ställas till förfogande för EJFLU.

([1]) EUT L 144, 9.6.2009, s. 25.
([2]) EUT C 108, 12.5.2009, s. 1.
([3]) EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.
([4]) EUT L 95, 5.4.2007, s. 1.
([5]) EUT L 148, 6.6.2008, s. 1.

▼B

3. Kommissionen skall på grundval av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 fastställa det nettoanslag som skall stå till förfogande för utgifterna vid EGFJ.

Artikel 13

Administrativa kostnader och personalkostnader

De administrativa kostnader och personalkostnader som förorsakas medlemsstaterna och stödmottagare som får stöd från EGFJ skall inte bäras av EGFJ.

▼M3

I exceptionella och välmotiverade fall ska det första stycket inte gälla åtgärder och program som omfattas av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ([1]).

▼B

Artikel 14

Månadsbetalningar

1. De medel som behövs för att finansiera de utgifter som avses i artikel 3.1 skall ställas till medlemsstaternas förfogande genom månadsvisa utbetalningar, nedan kallade ”månadsbetalningar”, på grundval av betalningar som under en referensperiod har verkställts av de godkända utbetalande organen.

2. Till dess att kommissionen har verkställt månadsbetalningarna skall medlemsstaterna tillhandahålla de medel som behövs för att täcka utgifterna, alltefter de godkända utbetalande organens behov.

Artikel 15

Utbetalningssätt för månadsbetalningar

1. Kommissionen skall verkställa månadsbetalningarna för de utgifter som har betalats av medlemsstaternas godkända utbetalande organ under referensmånaden, utan att det föregriper de beslut som avses i artiklarna 30 och 31.

2. Beslut om de månadsbetalningar som skall verkställas skall fattas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 41.3 på grundval av en utgiftsdeklaration från medlemsstaterna och information som lämnats enligt artikel 8.1 och med hänsyn tagen till de minskningar och tillfälliga inställanden som skall tillämpas i enlighet med artikel 17.

3. Månadsbetalningarna skall göras till medlemsstaten senast den tredje vardagen i den andra månaden efter den månad då utgifterna har betalats.

([1]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/965/-EG (EUT L 397, 30.12.2006, s. 22).

▼B

4. De utgifter som medlemsstaterna betalar under perioden 1 — 15 oktober skall hänföras till oktober månad. De utgifter som medlemsstaterna betalar under perioden 16 — 31 oktober skall hänföras till november månad.

5. Kommissionen får besluta om tilläggsbetalningar och minskningar. Kommittén för jordbruksfonderna skall i så fall underrättas vid närmast följande möte.

Artikel 16

Iakttagande av betalningsfrister

Om de utbetalande organen överskrider betalningsfrister som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen skall detta medföra att utgifterna inte berättigar till gemenskapsfinansiering utom i de fall, på de villkor och inom de gränser som fastställs i enlighet med proportionalitetsprincipen.

Artikel 17

Minskningar och tillfälligt inställande av månadsbetalningar

1. Om de utgiftsdeklarationer eller den information som avses i artikel 15.2 inte gör det möjligt för kommissionen att fastställa om ett åtagande rörande medlen överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler, skall kommissionen begära att medlemsstaten i fråga lämnar ytterligare information inom en tidsfrist som kommissionen skall fastställa i förhållande till hur allvarligt problemet är och som i regel inte får vara kortare än 30 dagar.

Om medlemsstaten inte lämnar något svar på kommissionens begäran enligt första stycket eller om svaret bedöms vara otillräckligt eller ger anledning att dra slutsatsen att de tillämpliga gemenskapsreglerna inte följts eller att det är fråga om missbruk av gemenskapens medel, får kommissionen besluta om en minskning eller ett tillfälligt inställande av månadsbetalningarna. Kommissionen skall informera medlemsstaten om detta med uppgift om att dessa minskningar eller inställanden har verkställts.

2. Om de utgiftsdeklarationer eller den information som avses i artikel 15.2 gör det möjligt för kommissionen att fastställa att ett finansieringstak som fastställs i gemenskapslagstiftningen har överskridits eller att en uppenbar överträdelse av tillämpliga gemenskapsregler ägt rum, får kommissionen tillämpa de minskningar eller inställanden som avses i punkt 1 andra stycket i den här artikeln efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att lägga fram sina synpunkter.

3. Dessa minskningar och inställanden skall tillämpas enligt proportionalitetsprincipen inom ramen för det beslut om månadsbetalningar som avses i artikel 15.2, utan att det föregriper de beslut som avses i artiklarna 30 och 31.

▼M3

Artikel 17a

Minskningar och tillfälligt inställande av månadsbetalningar i särskilda fall

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 får kommissionen i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln besluta om att minska eller tillfälligt ställa in de månadsbetalningar som avses i artikel 14 för en period som ska fastställas i beslutet och som inte får överskrida 12 månader men som kan förlängas för ytterligare perioder som inte överskrider 12 månader om villkoren i punkt 2 i den här artikeln även fortsättningsvis är uppfyllda.

2. Månadsbetalningarna får minskas eller tillfälligt ställas in om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) En eller flera av nyckelkomponenterna i det aktuella nationella kontrollsystemet existerar inte eller fungerar inte på grund av brister som är bestående eller allvarliga.

b) De brister som nämns i led a är av fortlöpande natur och har lett till minst två beslut enligt artikel 31 genom vilka finansiering av utgifter från den berörda medlemsstaten undantagits från gemenskapsfinansieringen.

c) Kommissionen har konstaterat att den berörda medlemsstaten inte har genomfört kommissionens rekommendationer för att råda bot på situationen och inte kommer att göra det inom den närmaste framtiden.

3. Innan kommissionen fattar det beslut som avses i punkt 1 ska den underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och uppmana medlemsstaten att vidta åtgärder inom en tidsfrist som kommissionen ska fastställa med hänsyn till problemets allvar, men som i allmänhet inte får vara kortare än 30 dagar.

Den procentsats som ska gälla vid minskningen eller det tillfälliga inställandet av månadsbetalningarna ska vara samma procentsats som kommissionen har beslutat om i det senaste beslut som avses i punkt 2 b. Den ska tillämpas på de relevanta utgifter som betalats av det utbetalningsställe där de brister som nämns i punkt 2 a förekommer.

4. Minskningen eller det tillfälliga inställandet ska inte fortsätta om villkoren i punkt 2 inte längre är uppfyllda. Kontrollen av överensstämmelse enligt artikel 31 ska inte påverkas.

▼B

KAPITEL 2

Budgetdisciplin

Artikel 18

Förenlighet med budgettaket

1. Anslagen för utgifter från EGFJ får inte i någon fas av budgetförfarandet eller budgetgenomförandet överskrida det nettoanslag som avses i artikel 12.3.

Alla rättsakter som kommissionen föreslår eller som beslutas av rådet eller kommissionen och som har inverkan på EGFJ-budgeten skall vara förenliga med det nettoanslag som avses i artikel 12.3.

▼B

2. Om det för en medlemsstat i gemenskapslagstiftningen föreskrivs ett finansieringstak för jordbruksutgifter i euro, skall dessa utgifter ersättas upp till detta tak i euro, i förekommande fall justerade för effekterna av en eventuell tillämpning av artikel 11 i förordning (EG) nr 1782/2003.

▼M6

3. Nationella tak för direktstöd enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 73/2009, anpassade i enlighet med artikel 11.1 i samma förordning, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

▼B

4. Om rådet den 30 juni ett givet år ännu inte har fastställt de justeringar som avses i artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall kommissionen fastställa dessa justeringar, enligt det förfarande som avses i artikel 41.3 i den här förordningen, och skall därefter omedelbart underrätta rådet.

5. Senast den 1 december får rådet, på förslag av kommissionen, på grundval av de nya uppgifter som kommit till dess kännedom, anpassa den justeringsgrad för direktstöden som fastställts enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Artikel 19

Förfarande för budgetdisciplin

1. Kommissionen skall för Europaparlamentet och rådet, samtidigt med det preliminära budgetförslaget för ett budgetår N, lägga fram sina prognoser för budgetåren N — 1, N och N + 1. Kommissionen skall samtidigt lägga fram en analys av de konstaterade avvikelserna mellan de första prognoserna och de verkliga utgifterna för budgetåren N — 2 och N — 3.

2. Om det, när det preliminära budgetförslaget för ett budgetår N utarbetas, skulle visa sig att det nettoanslag som avses i artikel 12.3 för budgetår N, med hänsyn till den marginal som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 1782/2003, riskerar att överskridas, skall kommissionen föreslå rådet de åtgärder som behövs, särskilt sådana åtgärder som avses i artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1782/2003.

3. Närhelst kommissionen bedömer att det finns en risk att det nettoanslag som avses i artikel 12.3 kan komma att överskridas, och den inte har möjlighet att vidta tillräckliga åtgärder för att råda bot på situationen inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter, skall den föreslå rådet att vidta andra åtgärder för att se till att detta anslag inte överskrids.

Rådet skall fatta beslut om dessa åtgärder enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 37 i fördraget inom en tidsfrist på två månader efter det att rådet har fått kommissionens förslag. Europaparlamentet skall yttra sig i så god tid att rådet hinner ta del av yttrandet och fatta beslut inom den angivna tiden.

▼B

4. Om det vid slutet av budgetår N visar sig att medlemsstaternas ersättningsanspråk överskrider eller kan komma att överskrida det nettoanslag som fastställs enligt artikel 12.3 skall kommissionen

a) beakta dessa anspråk i proportion till medlemsstaternas anspråk och inom den tillgängliga budgetens begränsningar samt preliminärt fastställa månadsbetalningarna för den berörda månaden,

b) för alla medlemsstaterna senast den 28 februari det påföljande året fastställa situationen när det gäller gemenskapsfinansiering för det föregående budgetåret,

c) enligt det förfarande som avses i artikel 41.3 fastställa totalbeloppet för gemenskapsfinansiering fördelat per medlemsstat på grundval av en enda gemenskapsfinansieringsnivå inom gränserna för den budget som gällde för månadsbetalningarna,

d) senast i samband med de betalningar som hänför sig till mars månad år N + 1 verkställa de eventuella kompensationsbetalningar som skall göras mellan medlemsstaterna.

Artikel 20

Varningssystem

För att försäkra sig om att budgettaket inte överskrids skall kommissionen använda ett varningssystem med uppföljning månadsvis av utgifterna från EGFJ.

Före varje budgetår skall kommissionen därför fastställa profiler över månadsutgifterna, i förekommande fall på grundval av medelvärdet av månadsutgifterna under de tre närmast föregående åren.

Kommissionen skall lägga fram månadsrapporter för Europaparlamentet och rådet där utvecklingen av utgifterna granskas och jämförs med profilerna och där en bedömning görs av utvecklingen för det pågående budgetåret.

Artikel 21

Referensväxelkurser

1. När kommissionen antar det preliminära budgetförslaget eller en ändringsskrivelse till det preliminära budgetförslaget rörande jordbruksutgifterna, skall den för att upprätta budgetberäkningarna för EGFJ använda den växelkurs mellan euro och US-dollar som konstaterats i genomsnitt på marknaden under det senaste kvartal som avslutades minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten.

▼B

2. När kommissionen antar ett preliminärt förslag till tilläggs- eller ändringsbudget eller en ändringsskrivelse till en sådan skall den, i den mån dessa handlingar berör anslag till verksamhet som avses i artikel 3.1 a eller b, använda

a) dels medelvärdet av den växelkurs mellan euro och US-dollar som faktiskt konstaterats på marknaden från och med den 1 augusti föregående budgetår till och med slutet av det senaste kvartal som avslutades minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten och senast den 31 juli pågående budgetår,

b) dels, som en prognos för den resterande delen av budgetåret, den genomsnittliga kurs som faktiskt konstaterats under det senaste kvartal som avslutades minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten.

AVDELNING III

EJFLU

KAPITEL 1

Finansieringsmetod

Artikel 22

Ekonomiskt bidrag från EJFLU

Ekonomiskt bidrag från EJFLU till utgifter inom program för landsbygdsutveckling skall bestämmas för varje program under de tak som fastställts enligt gemenskapslagstiftningen om stöd för landsbygdsutveckling från EJFLU, ökat med de belopp som kommissionen fastställer genom tillämpning av artikel 12.2 i den här förordningen.

De utgifter som finansieras enligt den här förordningen får inte finansieras från någon annan post i gemenskapsbudgeten.

Artikel 23

Budgetåtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden för program för landsbygdsutveckling (nedan kallade ”budgetåtaganden”) skall göras i form av årliga delanslag för tiden mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2013.

Kommissionens beslut om antagande av varje program för landsbygdsutveckling som har lämnats in av medlemsstaten skall gälla som ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 75.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 och skall, när det väl har meddelats den berörda medlemsstaten, utgöra ett rättsligt åtagande enligt den förordningen.

▼B

För varje program skall ett budgetåtagande för det första delanslaget följa på kommissionens antagande av programmet. Budgetåtaganden för följande delanslag skall fastställas av kommissionen före den 1 maj varje år på grundval av det beslut som avses i andra stycket.

KAPITEL 2

Ekonomisk förvaltning

Artikel 24

Gemensamma bestämmelser för alla utbetalningar

1. Kommissionens utbetalningar av bidraget från EJFLU skall göras enligt budgetåtagandena.

2. De medel som behövs för att täcka de utgifter som avses i artikel 4 skall ställas till medlemsstaternas förfogande av kommissionen genom förhandsfinansiering, mellanliggande betalningar och slutbetalning. Dessa medel skall betalas ut på de villkor som föreskrivs i artiklarna 25, 26, 27 och 28.

3. Utbetalningarna skall anslås till det äldsta gällande budgetåtagandet.

4. Förhandsfinansiering och mellanliggande betalningar tillsammans får för varje program för landsbygdsutveckling uppgå till högst 95 % av bidraget från EJFLU.

Artikel 25

Utbetalning för förhandsfinansiering

1. Kommissionen skall, efter antagande av ett program för landsbygdsutveckling, betala ett engångsbelopp som förhandsbetalning till medlemsstaten för det ifrågavarande programmet. Denna förhandsfinansiering skall utgöra 7 % av EJFLU:s bidrag till det berörda programmet. Den kan delas upp på två budgetår beroende på tillgängliga budgetmedel.

2. Hela det belopp som utbetalas som förhandsfinansiering skall återbetalas till kommissionen om ingen utgiftsdeklaration för programmet för landsbygdsutveckling inkommit inom 24 månader efter utbetalningen av den första delen av förhandsfinansieringen.

3. Den ränta som förhandsfinansieringen ger upphov till skall gottskrivas programmet för landsbygdsutveckling och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga utgiftsdeklarationen.

4. Det belopp som utbetalats som förhandsfinansiering skall granskas när programmet för landsbygdsutveckling avslutas.

Artikel 26

Utbetalning för mellanliggande betalningar

1. De mellanliggande betalningarna skall göras till varje program för landsbygdsutveckling. De skall beräknas genom att den medfinansieringsnivå som gäller för varje prioritering tillämpas på de offentliga utgifter som hänför sig till denna prioritering.

▼B

2. Kommissionen skall i mån av budgetmedel göra mellanliggande betalningar för att lämna ersättning för utgifter som betalats av de godkända utbetalande organen för genomförande av verksamheten.

3. Kommissionen skall göra en mellanliggande betalning endast om följande skyldigheter har fullgjorts:

a) En utgiftsdeklaration underskriven av det godkända utbetalande organet enligt artikel 8.1 c har kommit in till kommissionen.

b) Det totalbelopp för bidrag från EJFLU som tilldelats varje prioritering för den ifrågavarande programperioden har respekterats.

c) Den senaste årsrapporten om genomförandet av programmet för landsbygdsutveckling har lämnats in till kommissionen.

▼M3

4. Om ett av kraven enligt punkt 3 inte är uppfyllt ska kommissionen snarast underrätta det godkända utbetalande organet och samordningsorganet, när ett sådant har utsetts. Om ett av de krav som fastställs i punkt 3 a eller 3 c inte uppfylls ska utgiftsdeklarationen vara ogiltig.

▼B

5. Kommissionen skall göra en mellanliggande betalning senast 45 dagar efter det att en utgiftsdeklaration som uppfyller villkoren i punkt 3 har diarieförts, utan att det föregriper de beslut som avses i artiklarna 30 och 31.

6. De godkända utbetalande organen skall upprätta och till kommissionen översända, via samordningsorganet eller direkt, om inget samordningsorgan har utsetts, mellanliggande utgiftsdeklarationer för program för landsbygdsutveckling enligt en av kommissionen fastställd periodicitet. Dessa utgiftsdeklarationer skall täcka de utgifter som har verkställts av de godkända utbetalande organen under varje berörd tidsperiod.

De mellanliggande utgiftsdeklarationerna för utgifter som verkställts från och med den 16 oktober skall belasta budgeten det påföljande året.

Artikel 27

Minskningar och inställande av mellanliggande betalningar

1. Mellanliggande betalningar skall verkställas enligt villkoren i artikel 81 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 och på grundval av de utgiftsdeklarationer och ekonomiska upplysningar som medlemsstaterna lämnar.

2. Om de utgiftsdeklarationer eller den information som lämnas av en medlemsstat inte gör det möjligt att fastställa om en utgiftsdeklaration överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler, skall medlemsstaten anmodas att lämna ytterligare information inom en tidsfrist som skall fastställas med hänsyn till hur allvarligt problemet är och som i regel inte får vara kortare än 30 dagar.

3. Om medlemsstaten inte lämnar något svar på anmodan enligt punkt 2 eller om svaret bedöms vara otillräckligt eller ger anledning att dra slutsatsen att bestämmelserna inte följs eller att det är fråga om missbruk av gemenskapens medel, får kommissionen besluta om en minskning eller ett tillfälligt inställande av de mellanliggande betalningarna. Kommissionen skall informera medlemsstaten om detta.

▼B

4. Inställelse av betalningar eller minskning av de mellanliggande betalningar som avses i artikel 26 skall ske med tillämpning av proportionalitetsprincipen och utan att det föregriper de beslut som avses i artiklarna 30 och 31.

▼M3

Artikel 27a

Minskningar och tillfälligt inställande av mellanliggande betalningar i specifika fall

Artikel 17a ska även gälla för tillfälligt inställande och minskningar av de mellanliggande betalningar som avses i artikel 26.

▼B

Artikel 28

Utbetalning vid slutbetalning och avslutande av program

1. Slutbetalning skall göras av kommissionen, efter det att den sista årsrapporten för genomförande av ett program för landsbygdsutveckling har kommit in, på grundval av medfinansieringsnivåerna per prioritering, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då det berörda programmet för landsbygdsutveckling genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna, på villkor att det finns medel i budgeten. Dessa räkenskaper skall läggas fram för kommissionen senast den 30 juni 2016 och skall omfatta utgifter som har betalats av det godkända utbetalande organet fram till och med den 31 december 2015.

2. Slutbetalningen skall ske senast sex månader efter det att de uppgifter och de handlingar som nämns i punkt 1 har tagits emot. De återstående medel som det fortfarande finns åtaganden för efter slutbetalningen skall kommissionen automatiskt återta senast sex månader senare, om inte annat följer av artikel 29.6.

3. Om den sista årsrapporten om genomförandet och de handlingar som är nödvändiga för avslutande av räkenskaperna för programmets sista genomförandeår inte har kommit in till kommissionen senast den 30 juni 2016 medför detta automatiskt återtagande av medlen enligt artikel 29.

Artikel 29

Automatiskt återtagande av anslag

1. Den del av ett budgetåtagande för ett program för landsbygdsutveckling som inte har använts för utbetalning av förhandsfinansiering eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller villkoren i artikel 26.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det andra året efter det år då budgetåtagandet gjordes, skall automatiskt återtas av kommissionen.

2. Den del av de budgetåtaganden som fortfarande är öppna den 31 december 2015 för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast den 30 juni 2016 skall automatiskt återtas.

▼B

3. Om det behövs ett beslut av kommissionen för att godkänna ett stöd eller en stödordning efter det att ett program för landsbygdsutveckling har godkänts, skall tidsfristen för det automatiska återtagandet löpa från och med det datum då det beslutet fattas. De belopp som berörs av detta undantag skall fastställas på grundval av en tidsplan som medlemsstaten skall tillhandahålla.

4. I händelse av ett rättsligt förfarande eller administrativt överklagande med suspensiv verkan, skall den tidsfrist som avses i punkt 1 eller punkt 2 för det automatiska återtagandet förlängas, för det belopp som motsvarar de berörda verksamheterna, med den tid det rättsliga förfarandet eller det administrativa överklagandet pågår, på villkor att kommissionen får en motivering från medlemsstaten senast den 31 december år N + 2.

5. Följande skall inte ingå i beräkningen av de belopp som skall återtas:

a) Den del av budgetåtagandena för vilken en utgiftsdeklaration har gjorts men där ersättningen minskats eller inställts av kommissionen den 31 december år N + 2.

b) Den del av budgetåtagandena som inte har utbetalats av ett utbetalande organ på grund av force majeure och som är av avgörande betydelse för genomförandet av programmet för landsbygdsutveckling. De nationella myndigheter som åberopar force majeure skall påvisa de direkta följderna för genomförandet av hela eller delar av programmet.

6. Kommissionen skall i god tid informera medlemsstaten och de berörda myndigheterna om det finns risk för att automatiskt återtagande kan komma att tillämpas. Kommissionen skall informera medlemsstaten och de berörda myndigheterna om vilket belopp som kan komma att återtas på grundval av de uppgifter som kommissionen har tillgång till. Medlemsstaten skall ha en tidsfrist på två månader från och med att denna information har mottagits för att godkänna beloppet i fråga eller för att framföra sina synpunkter. Kommissionen skall genomföra återtagandet senast nio månader efter de tidsgränser som föreskrivs i punkterna 1-4.

7. Vid automatiskt återtagande skall EJFLU:s bidrag till det berörda programmet för landsbygdsutveckling för det aktuella året minskas med det återtagna beloppet. Medlemsstaten skall utarbeta en reviderad finansieringsplan för att fördela bidragsminskningen mellan de olika prioriteringarna i programmet. Annars skall kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje prioritering.

8. Om denna förordning träder i kraft efter den 1 januari 2007 skall den tidsfrist efter vilken det första automatiska återtagande som avses i punkt 1 kan ske förlängas för det första åtagandet, med det antal månader som förflyter mellan den 1 januari 2007 och det datum då kommissionen antar motsvarande program för landsbygdsutveckling.

▼B

AVDELNING IV

AVSLUTANDE AV RÄKENSKAPERNA OCH KOMMISSIONENS TILLSYN

KAPITEL 1

Kontroll

Artikel 30

Bokföringsmässig kontroll

1. Före den 30 april det år som följer på det berörda budgetåret skall kommissionen besluta om avslutande av räkenskaperna för de godkända utbetalande organen enligt det förfarande som avses i artikel 41.3 på grundval av den information som har lämnats enligt artikel 8 1 c iii.

2. I beslutet att avsluta räkenskaperna skall det fastslås att de överlämnade årsräkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga. Beslutet skall fattas utan att det föregriper senare beslut enligt artikel 31.

Artikel 31

Kontroll av överensstämmelse

1. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel 41.3 fatta beslut om vilka belopp som skall undantas från gemenskapsfinansiering om den konstaterar att sådana utgifter som avses i artikel 3.1 och artikel 4 inte har betalats enligt gemenskapsreglerna.

2. Kommissionen skall göra en bedömning av de belopp som skall undantas, särskilt med hänsyn till hur stor bristen på förenlighet är. Kommissionen skall beakta överträdelsens art och omfattning samt den ekonomiska förlust som gemenskapen lidit.

3. Före varje beslut om finansieringsavslag skall resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna skall söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som skall vidtas.

Om ingen överenskommelse nås får medlemsstaten begära att ett förfarande inleds för att förlika de respektive ståndpunkterna inom fyra månader, och resultaten av detta förfarande skall återges i en rapport, som skall överlämnas till och behandlas av kommissionen innan denna fattar ett eventuellt beslut om finansieringsavslag.

4. Ett finansieringsavslag får inte omfatta följande:

a) Utgifter som avses i artikel 3.1 och som har betalats mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av kontrollerna.

b) Sådana utgifter för fleråriga åtgärder som ingår bland de utgifter som avses i artikel 3.1 eller hänför sig till de program som avses i artikel 4 och för vilka stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av kontrollerna.

▼B

c) Utgifter för åtgärder inom de program som avses i artikel 4 utöver dem som avses i led b och som har betalats eller i förekommande fall slutbetalats av det utbetalande organet mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av kontrollerna.

5. Punkt 4 skall inte tillämpas på ekonomiska följder

a) av oegentligheter enligt artiklarna 32 och 33,

b) som hör samman med statligt stöd eller överträdelser för vilka förfarandet i artikel 88 i fördraget eller förfarandet i artikel 226 i fördraget har inletts,

▼M3

c) av underlåtenhet från medlemsstaternas sida att fullgöra sina skyldigheter enligt rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 december 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket ([1]), under förutsättning att kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om resultatet av sina kontroller inom 12 månader från det att medlemsstatens rapport om kontroll av de berörda utgifterna har kommit in.

▼B

KAPITEL 2

Oegentligheter

Artikel 32

Särskilda bestämmelser för EGFJ

1. De belopp som drivs in till följd av oegentligheter eller försummelser och den ränta som de ger upphov till skall betalas till de utbetalande organen och av dessa bokföras som intäkter för EGFJ den månad de tas emot.

2. Vid återbetalning till gemenskapsbudgeten får medlemsstaten behålla 20 % av de motsvarande beloppen, som ersättning för kostnader för återkrav, utom i de fall där det rör sig om oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas den berörda medlemsstatens förvaltning eller andra av medlemsstatens organ.

3. När medlemsstaterna enligt artikel 8.1 c iii lämnar in årsräkenskaperna skall de överlämna en sammanfattande redovisning av de förfaranden för återkrav som har inletts med anledning av oegentligheter, och de skall även lämna uppgifter om vilka belopp som ännu inte drivits in, fördelade på administrativa och/eller rättsliga förfaranden och på år som motsvarar det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oegentligheten.

Medlemsstaterna skall låta kommissionen ta del av detaljerade uppgifter om de enskilda indrivningsförfarandena och om vilka enskilda belopp som ännu inte har kunnat drivas in.

([1]) EGT L 388, 30.12.1989, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2154/2002 (EGT L 328, 5.12.2002, s. 4).

▼B

4. Efter att ha följt förfarandet i artikel 31.3 får kommissionen besluta att belasta medlemsstaterna med de belopp som skall återkrävas

a) om medlemsstaten inte har inlett alla administrativa eller rättsliga indrivningsförfaranden i den nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen inom ett år efter det första administrativa eller rättsliga konstaterandet,

b) om det inte har gjorts något första administrativt eller rättsligt konstaterande eller om detta konstaterande har gjorts med en försening som äventyrar indrivning eller om oegentligheten inte har ingått i den sammanfattande redovisning som föreskrivs i punkt 3 första stycket i den här artikeln det år då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjordes.

5. Om ingen indrivning har ägt rum inom fyra år efter det datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjordes eller inom åtta år, i de fall då indrivningen ingår i ett rättsligt förfarande i det nationella rättsväsendet, skall de ekonomiska följderna av den uteblivna indrivningen bäras till 50 % av den berörda medlemsstaten och till 50 % av gemenskapsbudgeten.

Den berörda medlemsstaten skall separat i den sammanfattande redovisning som avses i punkt 3 första stycket ange vilka belopp som inte har drivits in inom den tid som avses i första stycket i den här punkten.

Fördelningen av den ekonomiska börda som följer av utebliven indrivning enligt första stycket skall tillämpas utan att det påverkar den berörda medlemsstatens skyldighet att fullfölja indrivningsförfarandena enligt artikel 9.1 i denna förordning. De belopp som drivs in på detta sätt skall gottskrivas EGFJ till 50 %, efter tillämpning av det avdrag som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln.

Om det i indrivningsförfarandena i en avslutande administrativ eller rättslig handling konstateras att inga oegentligheter har förekommit, får den berörda medlemsstaten till EGFJ som utgift ta upp den ekonomiska belastning som den fått bära enligt första stycket.

Om det dock av skäl som inte kan tillskrivas den berörda medlemsstaten inte har kunnat ske någon indrivning inom de tidsfrister som anges i första stycket och om det belopp som skall indrivas överstiger en miljon EUR får kommissionen på begäran av medlemsstaten utsträcka tidsfristerna med upp till 50 % av de ursprungliga tidsfristerna.

6. I väl motiverade fall får medlemsstaterna besluta att inte fullfölja indrivningen. Ett sådant beslut får fattas endast i följande fall:

a) Om redan åsamkade och förväntade kostnader för indrivningen tillsammans överstiger den summa som skall drivas in.

b) Om det visar sig omöjligt att genomföra indrivning därför att gäldenären eller de personer som är juridiskt ansvariga för oegentligheten är oförmögna att betala, vilket har fastställts enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

▼B

Den berörda medlemsstaten skall i den sammanfattande redovisning som avses i punkt 3 första stycket separat ange de belopp för vilka den beslutat att inte genomföra indrivning och skälen för detta beslut.

7. De ekonomiska följder som belastar medlemsstaten som en följd av att punkt 5 tillämpas skall av den berörda medlemsstaten föras in i de årsräkenskaper som skall lämnas in till kommissionen enligt artikel 8.1 c iii. Kommissionen skall kontrollera att detta genomförts korrekt och i förekommande fall göra de anpassningar som behövs, när den fattar beslut enligt artikel 30.1.

8. Efter att ha tillämpat förfarandet i artikel 31.3 får kommissionen i följande fall besluta att från gemenskapsfinansiering undanta belopp som belastats gemenskapsbudgeten:

a) Med tillämpning av punkterna 5 och 6 i den här artikeln, om kommissionen konstaterar att oegentligheter eller utebliven indrivning beror på oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas en medlemsstats statsförvaltning eller något annat offentligt organ.

b) Med tillämpning av punkt 6 i den här artikeln, om kommissionen bedömer att den motivering som medlemsstaten lämnar inte utgör tillräckligt underlag för beslutet att avbryta indrivningsförfarandet.

Artikel 33

Särskilda bestämmelser för EJFLU

1. Medlemsstaterna skall göra de finansiella justeringar som är en följd av oegentligheter och försummelser som upptäckts inom verksamhet eller program för landsbygdsutveckling genom att helt eller delvis inställa den berörda gemenskapsfinansieringen. Medlemsstaterna skall beakta arten och allvaret av de konstaterade oegentligheterna samt storleken på de ekonomiska förluster som EJFLU åsamkats.

2. Om gemenskapsmedel redan har betalats ut till stödmottagaren skall dessa medel återkrävas av det godkända utbetalande organet enligt dess egna förfaranden för återkrav och användas på nytt enligt punkt 3 c.

3. De finansiella justeringarna och återanvändningen av medel skall utföras av medlemsstaterna med uppfyllande av följande villkor:

a) Om oegentligheter har konstaterats, skall medlemsstaterna utvidga sina utredningar till att omfatta all verksamhet som kan tänkas ha berörts av dessa oegentligheter.

b) Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om motsvarande justeringar.

c) De belopp som uteslutits från gemenskapsfinansiering och de belopp som indrivits samt räntorna på dessa belopp skall återföras till det berörda programmet. De gemenskapsmedel som hållits inne eller indrivits får emellertid av medlemsstaten användas endast för verksamhet som ingår i samma program för landsbygdsutveckling och under förutsättning att dessa medel inte på nytt används inom en verksamhet som har varit föremål för finansiell justering.

▼B

4. När medlemsstaterna enligt artikel 8.1 c iii lämnar in årsräkenskaperna skall de tillställa kommissionen en sammanfattande redovisning av de förfaranden för återkrav som har inletts med anledning av oegentligheter, med uppgifter om vilka belopp som ännu inte drivits in, fördelade på administrativa och/eller rättsliga förfaranden och på år som motsvarar det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oegentligheten.

▼M3

_____

▼B

5. Efter att ha följt förfarandet i artikel 31.3 får kommissionen besluta att belasta medlemsstaterna med de belopp som skall återkrävas

a) om medlemsstaten inte har inlett alla administrativa eller rättsliga förfaranden i den nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen för att driva in belopp som har utbetalats till stödmottagare inom ett år efter det första administrativa eller rättsliga konstaterandet,

b) om medlemsstaten inte har fullgjort sina skyldigheter enligt punkt 3 a och 3 c i den här artikeln.

6. Om återkrav enligt punkt 2 har kunnat genomföras efter det att ett program för landsbygdsutveckling har avslutats skall medlemsstaten återbetala de återvunna beloppen till gemenskapsbudgeten.

7. En medlemsstat får på de villkor som föreskrivs i artikel 32.6 besluta att avbryta indrivningen sedan ett program för landsbygdsutveckling har avslutats.

8. Om ingen indrivning har skett innan ett program för landsbygdsutveckling har avslutats skall de ekonomiska följderna av den uteblivna indrivningen bäras till 50 % av den berörda medlemsstaten och till 50 % av gemenskapsbudgeten och bokföras antingen efter fyra år efter det första administrativa eller rättsliga konstaterandet, eller efter åtta år om indrivningen ingår i ett förfarande i det nationella rättsväsendet, eller vid programmets slut, om denna fyraårs- eller åttaårsfrist löper ut innan dess.

Om det dock av skäl som inte kan tillskrivas den berörda medlemsstaten inte har kunnat ske någon indrivning inom de tidsfrister som anges i första stycket och om det belopp som skall indrivas överstiger en miljon EUR får kommissionen på begäran av medlemsstaten utsträcka tidsfristerna med upp till 50 % av de ursprungliga tidsfristerna.

9. I de fall som avses i punkt 8 skall de belopp som motsvarar de 50 % som medlemsstaten skall bära återbetalas till gemenskapsbudgeten.

10. Om kommissionen genomför en finansiell justering skall denna inte påverka medlemsstatens skyldigheter att återkräva de belopp som utgör medlemsstatens eget deltagande i finansieringen enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([1]).

([1]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

▼B

Artikel 34

Avsättning av inkomster från medlemsstaterna

1. Följande skall anses vara inkomster som skall avsättas enligt artikel 18 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002:

a) Belopp som enligt artiklarna 31, 32 och 33 i den här förordningen skall betalas till gemenskapsbudgeten, med dithörande räntor.

b) Belopp som har inkasserats eller återkrävts enligt rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ([1]).

▼M1

c) Tillfälliga omstruktureringsavgifter som har inkasserats enligt förordning (EG) nr 320/2006.

▼B

2. ►M1 De belopp som avses i punkt 1 a, b och c ◄ skall betalas till gemenskapsbudgeten och skall, om de återanvänds, uteslutande användas för att finansiera utgifter från EGFJ eller EJFLU.

▼M1

3. Bestämmelserna i denna förordning skall också tillämpas på inkomster som är avsatta för särskilda ändamål enligt punkt 1 i denna artikel.

▼B

Artikel 35

Definition av administrativt eller rättsligt konstaterande

Vid tillämpningen av detta kapitel skall det första administrativa eller rättsliga konstaterandet vara den första skriftliga bedömningen, där en behörig myndighet, vare sig det är en administrativ eller en rättslig myndighet, på grundval av konkreta fakta sluter sig till att det föreligger en oegentlighet, utan att detta påverkar möjligheten att denna slutsats senare revideras eller dras tillbaka under det administrativa eller rättsliga förfarandets gång.

KAPITEL 3

Kommissionens tillsyn

Artikel 36

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna skall låta kommissionen ta del av alla uppgifter som behövs för att EGFJ och EJFLU skall fungera väl och vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta de kontroller som kommissionen anser bör genomföras inom ramen för förvaltningen av gemenskapens medel, inbegripet kontroller på plats.

2. Medlemsstaterna skall på begäran underrätta kommissionen om alla lagar och andra författningar som de har antagit för tillämpningen av gemenskapens rättsakter avseende den gemensamma jordbrukspolitiken, i den mån dessa rättsakter har ekonomiska följder för EGFJ eller EJFLU.

([1]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 123. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2217/2004 (EUT L 375, 23.12.2004, s. 1).

▼B

3. Medlemsstaterna skall låta kommissionen ta del av alla uppgifter om oegentligheter som har konstaterats enligt artiklarna 32 och 33 och om de åtgärder som har vidtagits för indrivning av belopp som felaktigt har betalats ut till följd av sådana oegentligheter.

Artikel 37

Kontroller på plats

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de kontroller som medlemsstaterna gör enligt nationella lagar och andra författningar enligt artikel 248 i fördraget eller de kontroller som görs med stöd av artikel 279 i fördraget, får kommissionen anordna kontroller på plats i syfte att särskilt kontrollera

a) om de administrativa rutinerna är förenliga med gemenskapsreglerna,

b) om de erforderliga verifikationerna finns och om de överensstämmer med den verksamhet som finansieras av EGFJ eller EJFLU,

c) under vilka förhållanden den verksamhet som finansieras av EGFJ eller EJFLU genomförs och kontrolleras.

De personer som kommissionen bemyndigar att genomföra kontroller på plats eller kommissionens tjänstemän som verkar inom ramen för sina befogenheter skall ha tillgång till bokföring och alla andra handlingar, inbegripet de handlingar och motsvarande metadata som upprättas eller tas emot och bevaras på elektroniskt medium, som har anknytning till utgifter som finansieras av EGFJ eller EJFLU.

De kontrollbefogenheter som avses ovan skall inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser om att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda med stöd av nationell lagstiftning. De personer som bemyndigats av kommissionen skall i synnerhet inte medverka vid hembesök hos eller formella förhör med personer inom ramen för medlemsstatens nationella lagstiftning. De skall emellertid ha tillgång till den information som då framkommer.

2. Kommissionen skall i god tid före kontrollen underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat på vars territorium kontrollen skall äga rum. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i kontrollen.

På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke skall kompletterande kontroller eller utredningar beträffande den verksamhet som avses i denna förordning utföras av medlemsstatens behöriga myndigheter. Tjänstemän från kommissionen eller personer som har fått bemyndigande av kommissionen får delta.

För att effektivisera kontrollen får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, ombesörja att myndigheter i dessa medlemsstater deltar i vissa kontroller eller utredningar.

AVDELNING V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 38

Utgifter från garantisektionen vid EUGFJ, med undantag för utgifter för landsbygdsutveckling

1. Garantisektionen vid EUGFJ skall finansiera utgifter som medlemsstaterna betalar enligt artikel 2 och artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 1258/1999 fram till och med den 15 oktober 2006.

▼B

2. För de utgifter som medlemsstaterna betalar från och med den 16 oktober 2006 skall bestämmelserna i den här förordningen gälla.

Artikel 39

Utgifter för landsbygdsutveckling från garantisektionen vid EUGFJ

1. För de medlemsstater som var medlemmar i Europeiska unionen före den 1 maj 2004 skall följande regler gälla för program för landsbygdsutveckling under perioden 2000 — 2006 som finansieras från garantisektionen vid EUGFJ enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1258/1999:

a) Betalningen till stödmottagare skall upphöra senast den 15 oktober 2006, och medlemsstaternas dithörande utgifter skall ersättas av kommissionen senast i anslutning till den deklaration som lämnas för utgifter under oktober månad 2006. Kommissionen får emellertid i motiverade fall och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2 tillåta betalningar till och med den 31 december 2006 om återbetalning görs till EGFJ av samma belopp som de förskott som har beviljats medlemsstaterna för programmens genomförandeperiod enligt artikel 5.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1258/1999.

b) De förskott som har beviljats medlemsstaterna för programmens genomförandeperiod enligt artikel 5.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1258/1999 skall avräknas av dem från utgifter som finansieras av EGFJ, senast tillsammans med deklarationen av utgifter under december månad 2006.

c) På begäran av medlemsstaterna skall de utgifter som de godkända utbetalande organen betalat mellan den 16 oktober och den 31 december 2006, med undantag för utgifter som tillåts i enlighet med led a andra meningen i denna artikel, betalas från EJFLU:s budget för program för landsbygdsutveckling under perioden 2007-2013.

d) De ekonomiska resurser som står till förfogande i en medlemsstat den 1 januari 2007, efter det att medlemsstaten frivilligt eller i samband med påföljder har sänkt eller dragit in utbetalningsbelopp, i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5 i förordning (EG) nr 1259/1999, skall av den medlemsstaten användas för att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling enligt artikel 4 i den här förordningen.

e) Om medlemsstaterna inte använder de ekonomiska resurser som avses i led d inom en tidsfrist som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 41.2, skall motsvarande belopp återföras till EGFJ:s budget.

2. När det gäller de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 skall de belopp för vilka åtaganden gjorts för åtgärder för landsbygdsutveckling enligt artikel 3.1, beslutade av kommissionen mellan den 1 januari 2004 och den 31 december 2006 och för vilka de handlingar som behövs för att avsluta insatserna inte har lämnats över till kommissionen vid utgången av den tidsfrist som gäller för inlämnande av slutrapporten, återtas av kommissionen senast den 31 december 2010, och de belopp som felaktigt har uppburits skall återbetalas av medlemsstaterna.

▼B

3. Belopp som avser insatser eller program som är föremål för rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden som enligt nationell lagstiftning har suspensiv verkan skall inte beaktas vid beräkningen av det belopp som skall återtas enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 40

Utgifter från utvecklingssektionen vid EUGFJ

▼M3

1. Med avvikelse från artiklarna 31.2, 32.4 och 37.1 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ([1]) ska delbelopp som anslagits till stöd som medfinansieras av garantisektionen vid EUGFJ och som kommissionen har godkänt mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2006, för vilka attesterade utgiftsdeklarationer om utgifter som faktiskt har betalats, slutrapporten om genomförandet och den deklaration som avses i artikel 38.1 f i den förordningen inte har sänts till kommissionen inom 15 månader efter slutdatumet för utgiftens stödberättigande enligt beslutet om beviljande av bidrag från fonderna, automatiskt återtas av kommissionen senast sex månader efter den tidsfristen, varvid felaktigt utbetalade belopp ska återbetalas.

▼B

2. Belopp som avser insatser eller program som är föremål för rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden som enligt nationell lagstiftning har suspensiv verkan, skall inte beaktas vid beräkningen av det belopp som skall återtas enligt punkt 1.

Artikel 41

Fondkommitté

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för jordbruksfonderna (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 42

Tillämpningsföreskrifter

Kommissionen skall fatta beslut om tillämpningsföreskrifter för denna förordning enligt förfarandet i artikel 41.2. ►M2 Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta följande: ◄

([1]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1198/2006, (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1).

▼M3

1. Villkoren för godkännande av utbetalande organ, för det särskilda godkännandet av samordningsorganen, för deras respektive funktioner, för nödvändig information och för hur denna ska överföras eller ställas till kommissionens förfogande.

▼B

2. Villkoren för delegering av de utbetalande organens uppgifter.

3. Tillåtna attesteringsstandarder och attesteringens art, räckvidd och periodicitet.

4. Genomförandebestämmelser för automatiskt återtagande av anslag, kontroll och överensstämmelse och avslutande av räkenskaperna.

5. Närmare bestämmelser om hur anslag från medlemsstaterna skall tas upp i budgeten och avsättas.

6. Allmänna regler för kontroller på platsen.

7. Form, innehåll, periodicitet och tidsfrister beträffande följande, samt regler för hur detta överförs till kommissionen eller ställs till dess förfogande:

   — Utgiftsdeklarationer samt uppskattningar av utgifter och uppdatering av dessa.

   — De utbetalande organens försäkran och årsräkenskaper.

   — Rapporter om attestering av räkenskaperna.

   — Identitetsuppgifter för de godkända utbetalande organen, samordningsorganen och de attesterande organen.

   — Närmare bestämmelser om upptagande i budgeten och utbetalning av utgifter som finansieras av EGFJ och EJFLU.

   — Meddelande om vilka ekonomiska justeringar medlemsstaterna företagit inom ramen för insatser eller program för landsbygdsutveckling och sammanställningar av medlemsstaternas indrivningsförfaranden till följd av oegentligheter.

   — Information om åtgärder som vidtagits enligt artikel 9.

8. Regler om bevarande av handlingar och uppgifter.

▼M3

8a. Tillämpningsföreskrifter för finansiering och redovisning av interventioner i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av EGFJ och EJFLU.

8b. Tillämpningsföreskrifter för offentliggörande av uppgifter om stödmottagare enligt artikel 44a, och praktiska aspekter rörande skyddet av enskilda i samband med att deras personuppgifter behandlas i enlighet med de principer som fastställs i gemenskapslagstiftningen om uppgiftsskydd. Dessa bestämmelser ska särskilt säkerställa att de som tar emot medel ska informeras om att dessa uppgifter får offentliggöras och att de får behandlas av utrednings- och revisionsorgan för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen, inklusive om den tidpunkt då denna information ska äga rum.

▼M3

8c. Villkor och tillämpningsföreskrifter för anslag som förts över i enlighet med artikel 149.3 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 för att finansiera de utgifter som avses i artikel 3.1 c i den här förordningen.

▼B

9. Nödvändiga övergångsbestämmelser för genomförandet av denna förordning.

Artikel 43

Ekonomisk årsrapport

Kommissionen skall före den 1 september varje år utarbeta en ekonomisk rapport över förvaltningen av EGFJ och EJFLU för det föregående budgetåret och lägga fram den för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 44

Konfidentialitet

Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa konfidentialitet för de uppgifter som överlämnas eller tas emot inom ramen för kontroll och avslutande av räkenskaperna som verkställs enligt denna förordning.

De principer som avses i artikel 8 i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ([1]) skall tillämpas på dessa uppgifter.

▼M3

Artikel 44a

Offentliggörande av stödmottagare

I enlighet med artikel 53b.2 d i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ska medlemsstaterna sörja för att det årligen i efterhand ska offentliggöras uppgifter om stödmottagare från EGFJ och EJFLU och om de belopp som varje stödmottagare fått från var och en av dessa fonder.

Offentliggörandet ska minst innehålla

a) för EGFJ, beloppet uppdelat på direktstöd i den mening som avses i artikel 2 d i förordning (EG) nr 1782/2003 och på andra utgifter.

b) för EJFLU, den totala offentliga finansieringen för varje stödmottagare.

▼B

Artikel 45

Användande av euro

1. De belopp som anges i kommissionens beslut om antagande av program för landsbygdsutveckling, beloppen i kommissionens åtaganden och utbetalningar samt alla belopp avseende styrkta eller attesterade utgifter och medlemsstaternas utgiftsdeklarationer skall uttryckas och utbetalas i euro.

([1]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

▼B

2. När ett direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 betalas till en mottagare i någon annan valuta än euro skall medlemsstaterna räkna om stödbeloppet i euro till nationell valuta på grundval av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den 1 oktober det år som stödet avser.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall kommissionens återbetalningar av stödbeloppen till medlemsstaterna göras på grundval av medlemsstaternas utgiftsdeklarationer. Vid upprättandet av utgiftsdeklarationerna skall medlemsstaterna tillämpa samma växelkurs som använts vid betalningen till stödmottagaren.

Artikel 46

Ändring av förordning (EEG) nr 595/91

Förordning (EEG) nr 595/91 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 5 skall punkt 2 utgå.

2. I artikel 7 skall punkt 1 utgå.

Artikel 47

Upphävanden

1. Förordning nr 25, förordning (EG) nr 723/97 och förordning (EG) nr 1258/1999 skall upphöra att gälla.

Förordning (EG) nr 1258/1999 skall dock fortsätta att gälla till och med den 15 oktober 2006 för utgifter som betalas av medlemsstaterna och till och med den 31 december 2006 för utgifter som betalas av kommissionen.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till denna förordning i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 48

Övergångsbestämmelser

För att genomföra denna förordning skall kommissionen fatta beslut om nödvändiga och väl motiverade åtgärder för att i brådskande fall lösa praktiska och specifika problem, särskilt problem med anledning av övergången från förordningarna nr 25, (EG) nr 723/97 och (EG) nr 1258/1999 till denna förordning. Sådana åtgärder får utgöra undantag från vissa delar av denna förordning, men bara i den omfattning och under den tid som oundgängligen krävs.

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007, med undantag för artikel 18.4 och 18.5, som skall tillämpas från och med ikraftträdandet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47.

▼B

Följande bestämmelser skall dock tillämpas från och med den 16 oktober 2006:

— Artiklarna 30 och 31 för de utgifter som uppstår från och med den 16 oktober 2006.

— Artikel 32 för de fall som anmäls enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 595/91 och för vilka fullständig indrivning ännu inte har gjorts den 16 oktober 2006.

— Artiklarna 38, 39, 41, 44 och 45 för utgifter under 2006 som förs till budgetåret 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 25	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 2.2
Artiklarna 2 — 8	—

Förordning (EEG) nr 595/91	Denna förordning
Artikel 5.2	Artikel 32.3 Artikel 8
Artikel 7.1	Artikel 32.2

Förordning (EG) nr 723/97	Denna förordning
Artiklarna 1 — 3	—
Artikel 4.1 och 4.2	—
Artikel 4.3	Artikel 5.1 b
Artiklarna 5 — 9	—

Förordning (EG) nr 1258/1999	Denna förordning
Artikel 1.1 första stycket	Artikel 2.2
Artikel 1.2 a	Artikel 3.1 a
Artikel 1.2 b	Artikel 3.1 b
Artikel 1.2 c	Artikel 4
Artikel 1.2 d	Artikel 3.2 a
Artikel 1.2 e	Artikel 3.1 d Artikel 5.1 c Artikel 5.1 d
Artikel 1.3	Artikel 4
Artikel 1.4	Artikel 13
Artikel 2.1 och 2.2	Artikel 3
Artikel 2.3	Artikel 42
Artikel 3.1	Artikel 4
Artikel 3.2	Artikel 3.2 a
Artikel 3.3	Artikel 5
Artikel 3.4	Artikel 42
Artikel 4.1 a	Artikel 8.1 a Artikel 8.1 b

▼B

Förordning (EG) nr 1258/1999	Denna förordning
Artikel 4.2	Artikel 6.1
Artikel 4.3	Artikel 8.2
Artikel 4.4	Artikel 10
Artikel 4.5	Artikel 6.2
Artikel 4.6	Artikel 8.1 a
Artikel 4.7	Artikel 6.3
Artikel 4.8	Artikel 42
Artikel 5.1 första stycket	Artikel 14.1
Artikel 5.1 andra stycket	Artikel 25.1
Artikel 5.2	Artikel 14.2
Artikel 5.3	Artikel 42
Artikel 6.1	Artikel 8.1 c
Artikel 6.2	Artikel 42
Artikel 7.1	Artikel 15.2
Artikel 7.2 första stycket	Artikel 15.2
Artikel 7.2 andra stycket	Artikel 15.3 och 15.4
Artikel 7.2 tredje stycket	Artikel 15.5
Artikel 7.3 första stycket	Artikel 30.1
Artikel 7.3 andra stycket	Artikel 30.2
Artikel 7.4 första stycket	Artikel 31.1
Artikel 7.4 andra stycket	Artikel 31.3 första stycket
Artikel 7.4 tredje stycket	Artikel 31.3 andra stycket
Artikel 7.4 fjärde stycket	Artikel 31.2
Artikel 7.4 femte stycket	Artikel 31.4
Artikel 7.4 sjätte stycket	Artikel 31.5
Artikel 7.5	Artikel 42
Artikel 8.1 första stycket	Artikel 9.1
Artikel 8.1 andra stycket	Artikel 9.3
Artikel 8.2	Artikel 32.1 och 32.8
Artikel 8.3	Artikel 42
Artikel 9.1 första stycket	Artikel 36.1

▼B

Förordning (EG) nr 1258/1999	Denna förordning
Artikel 9.1 andra stycket	Artikel 36.2
Artikel 9.2	Artikel 37.1
Artikel 9.3	Artikel 42
Artikel 10	Artikel 43
Artiklarna 11 — 15	Artikel 41
Artikel 16	Artikel 41
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 48
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 49